

Настоящото оповестяване на информация е изготвено на основание и в съответствие с изискванията на осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционни посредници.

Информацията се оповестява като допълнение към годишния доклад за дейността и годишните финансови отчети на ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД на неконсолидирана основа към 31.12.2016 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Страница

I. Цели на управлението на риска и политика по управление на риска	3
II. Обхват и методи на консолидация	7
III. Собствен капитал	7
IV. Капиталови изисквания	8
V. Експозиция към кредитен риск от контрагента	10
VI. Капиталови буфери	10
VII. Показатели от глобално системно значение	11
VIII. Корекции за кредитен риск	11
IX. Обременени с тежести активи	12
X. Използване на АВКО	12
XI. Експозиция към пазарен риск	12
XII. Операционен риск	14
XIII. Експозиции в капиталови инструменти, които не са включени в търговския портфейл	19
XIV. Експозиция към лихвен риск по позиции, които не са включени в търговския портфейл	19
XV. Експозиция по секюритизиращи позиции	20
XVI. Политика за възнагражденията	20
XVII. Ливъридж	21
XVIII. Използване на вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск	21
XIX. Използване на техники за редуциране на кредитния риск	22
XX. Използване на усъвършенствани подходи за измерване на операционния риск	23
XXI. Използване на вътрешни модели за пазарен риск	23

I. Цели на управлението на риска и политика по управление на риска

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД е разработил и прилага стриктно Правила за управление и оценка на риска, които включват:

- Организационна структура и разпределение на отговорностите по управлението на риска
- Процедури за установяване, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които е изложено или може да бъде изложено дружеството.
- Правила и процедури за оценъчния процес
- Източниците на пазарна информация и преценката за тяхното съответствие
- Механизми за вътрешен контрол
- Административни и счетоводни процедури по управлени ена риска и оценката на капитала
- Избор за следване на определени, нормативно допустими правила при оценяването на капиталовата адекватност и ликвидност
- Процедури по наблюдение и документиране на големи експозиции
- Процедури за оценка и поддържане на стойността, видовете и разпределението на вътрешния капитал
- Видове рискове, възникващи при осъществяването на дейността на посредника и начините за справяне с тях.
- Кредитен риск и риск на насрещната страна
- Остатъчен риск
- Риск от концентрация
- Риск, свързан със секюритизацията
- Пазарен риск
- Риск, произтичащ от потенциалната промяна в лихвените проценти
- Операционен риск
- Ликвиден риск
- Валутен риск
- Риск от прекомерен ливъридж

Политиката по управление на риска, както и всички останали политики, имащи пряко или косвено отношение с управлението на риска се преразглеждат от Съвета на директорите на инвестиционния посредник на всеки три месеца, с цел оценка на тяхната адекватност на характера им и съобразени ли са с обхвата и сложността на дейността на посредника.

Организационната структура в инвестиционния посредник, свързана с управлението на риска, е триизмерна:

1. Съвет на директорите;
2. Изпълнителен директор;
3. Служители, работещи по договор за инвестиционния посредник.

Съветът на директорите при инвестиционния посредник има следните отговорности по управление на риска:

1. Приема правила /указания/ за управление на риска и следи за тяхната актуализация;
2. Приема съответната политика на инвестиционния посредник, която може да бъде:
 - а) консервативна;
 - б) умерено-консервативна;
 - в) умерено-рискова;
 - г) рискова
3. Приема като елементи на политиката;

- а) нивото на риск, което инвестиционния посредник е готов да приеме;
- б) насоки за развитие на системата за управление на риска;
- в) конкретни стойности на лимитите за сделки на вътрешните и международните финансови пазари;
- 4. Контролира рисковете фактори за инвестиционния посредник чрез обсъждане на доклади, внесени от изпълнителния директор и взема решение в границите на своите правомощия;
- 5. Взема решение за кадрово, софтуерно и друго осигуряване на дейностите по управление на риска.

Изпълнителните директори (прокуристите), управляващи и представляващи инвестиционния посредник:

- 1. Организируют работата по правилно провеждане на приетата от Съвета на директорите политика по управление на риска;
- 2. Контролират спазването на приетите лимити за сделки на вътрешните и международните финансови пазари;
- 3. Създават организация на работа, която осигурява спазването на определените лимити;
- 4. Следят за съответствие на използваните от съответните служители при инвестиционния посредник процедури по измерване, наблюдение и оценка на риска с приетите вътрешно-дружествени документи от Съвета на директорите;
- 5. Вземат решения за кадрово, материално-техническо и методическо осигуряване на дейностите по управление на риска.

Служителите, работещи по договор за инвестиционния посредник, имат следните отговорности свързани с управлението на риска:

1. Отдел “Капиталови пазари”:

- а) осъществява цялостен контрол върху дейността на звената, следи и контролира извършването на сделки и операции с ценни книжа.
- б) отговаря за правилната организация на дейността и работните процеси в звеното;
- в) контролира изпълнението на приетите стратегии и политики за поемане, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които инвестиционният посредник е изложен или може да бъде изложен, включително на рисковете, произтичащи от макроикономическата среда;
- г) контролира навременното и правилно завеждане на сделките;
- д) следи ежедневно движенията на сключените сделки, откритите клиентски и спекулативни валутни позиции, състояние на клиентските сметки и при необходимост предприема действия за разрешаване на проблемните ситуации;
- е) следи ежедневно ефективността на сделките, водещи до формиране на открити позиции, наблюдава и оценява ликвидността им;
- ж) в случаи на негативен резултат от открита позиция, уведомява изпълнителните директори на инвестиционния посредник или прокуристите и съгласува действия за компенсирането им;
- з) следи за спазването на нормативно установените лимити в Наредба № 50 за капиталовата адекватност и ликвидност на инвестиционните посредници и осъществяване на надзор за спазването им.
- и) да подпомага с конкретни разработки Съвета на директорите и изпълнителните директори при определяне политиката по управление на риска;
- й) да изготвя предложения за актуализиране или усъвършенстване на правилата за управление на риска и на лимитите за сделки на вътрешните и международните финансови пазари и да ги внася за одобрение от Съвета на директорите на инвестиционния посредник;
- к) да адаптира готови модели за измерване на риска и наблюдаване на рисковите фактори върху дейността на инвестиционния посредник;

- л) да измерва и анализира текущо риска, в т.ч. спазването на определените лимити и докладва на изпълнителните директори;
- м) да събира, оценява и организира постъпването в базата от данни на вътрешна и външна информация.

ЮЛ, извършващо счетоводно обслужване:

1. Ръководителят:

- а) организира вярно и точно представяне на резултатите от дейността на инвестиционния посредник;
- б) осигурява достоверна счетоводна отчетност на основата на първична документация, спазвайки принципите на документалната обоснованост, надеждност, предимство на съдържанието пред формата, предпазливост, запазване при възможност счетоводната политика от предходния отчетен период;
- в) осигурява и следи за спазването на нормативните актове, касаещи счетоводната отчетност на инвестиционния посредник;
- г) контролира спазването на регулациите от страна на служителите, работещи за инвестиционния посредник;
- д) контролира съблюдаването на установените правила за оформяне на документите, свързани с движението на финансови средства, материални ценности, разчетни взаимоотношения и други;
- е) изготвя справките, изискуеми по Наредба № 50.

2. Служителите:

- а) осигуряват достоверна счетоводна отчетност на основата на първична документация;
- б) контролират своевременното и правилно оформяне на операциите по сделките на вътрешните и международните пазари;
- в) следят за спазването на нормативните актове, касаещи счетоводната отчетност на инвестиционния посредник;

Звеното за вътрешен контрол:

- а) контролира пълнотата на документацията относно системата и процеса по управление на риска и организацията на звеното за контрол на риска;
- б) контролира отчитането на оценките за пазарен риск в ежедневното управление на риска и целостта на управленската информационна система;
- в) контролира процеса на одобрение на методите и системите за оценка на риска, използвани от звеното за сключване на сделки и звеното за осчетоводяване на сделки;
- г) контролира обхвата на пазарните рискове и утвърждаване на всички съществени промени в процеса на измерване на риска;
- д) контролира точността и пълнотата на данните за позициите, точността и уместността на допусканията за волатилност и корелация, както и точността на оценката и изчисленията за чувствителност към риск;
- е) контролира проверката, която инвестиционният посредник извършва за оценка на съвместимостта, навременността и надеждността на източниците на данни, използвани във вътрешните водели, включително независимостта на информационните източници;
- ж) контролира проверката, която инвестиционният посредник извършва за оценка на резултатите от тестовете, които провежда за точността на вътрешния модел.

ПРОЦЕДУРИ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ, УПРАВЛЕНИЕ, НАБЛЮДЕНИЕ И РЕДУЦИРАНЕ НА РИСКОВЕТЕ, НА КОИТО Е ИЗЛОЖЕНО ИЛИ МОЖЕ ДА БЪДЕ ИЗЛОЖЕНО ДРУЖЕСТВОТО.

Процесът по установяването, управлението и наблюдаването на рисковете има за цел да редуцира влиянието на външните и вътрешните рискови фактори върху дейността на инвестиционния посредник, включително на рисковете, произтичащи от макроикономическата среда.

Процедурите за управление на риска включват:

- а) идентифициране на отделните външни и вътрешни данни, факти и събития, влияещи върху дейността на инвестиционния посредник;
- б) идентифициране и измерване на риска;
- в) наблюдаване, оценка и контрол на риска;
- г) докладване на риска.

Методите за ограничаване на рисковите фактори /хеджиране/ имат приоритет пред методите за управление на средствата при контрола на риска.

Измерването, анализирането и наблюдаването на рисковите фактори се извършва ежедневно, ежеседмично, ежемесечно и тримесечно от служителите при инвестиционния посредник.

Оценката на риска се извършва на база на анализ на следните компоненти:

- а) основните и значими дейности при инвестиционния посредник;
- б) вида и нивото /степената/ на присъщите за инвестиционния посредник рискове;
- в) адекватността на действащите контролни системи за управление на риска;
- г) обща оценка на риска.

Рисковите фактори, които оказват влияние върху дейността на инвестиционния посредник са:

- а) пазарен – вероятността да се понесат загуби или да не се реализира печалба под въздействието на неблагоприятни промени в цените на ценни книжа, пазарните лихвени проценти, валутни курсове и други;
- б) сетълмент риск и кредитен риск на насрещната страна и от големи експозиции – вероятността да се нарушат капиталовите изисквания на инвестиционния посредник;
- в) операционен – вероятността да се понесат загуби в резултат на неподходящи или неправилни вътрешни процедури, грешки на длъжностни лица при инвестиционния посредник, вкл. в офисите или от вътрешни събития;
- г) правен – вероятността да се понесат загуби в резултат на нарушения или неспазване на законовите и подзаконовите нормативни актове или вътрешно-дружествени документи;
- д) репутационен риск – възможността от негативни публикации и изявления в средствата за масова комуникация, електронните медии и други, касаещи инвестиционния посредник, верни или неверни, да се причини намаление на клиентската база, приходите, или да се заведат съдебни дела;
- е) бизнес-риск – възможността под влиянието на различни фактори от външната среда – макроикономически, политически и други, както и от условията за работа в тази среда, да се причинят негативни последици в дейността на инвестиционния посредник;
- ж) позиционен риск /общ и специфичен/ - риск от промяната на цената на даден инструмент в резултат на фактори, свързани с емитента или в случай на деривативен инструмент – свързан с емитента на базовия инструмент, както и риска от промяната в цената на дадения инструмент, поради промяна в равнището на лихвените проценти;
- з) стоков риск – риска от позиции в борсово търгувани стоки или стокови деривативни инструменти в инвестиционния търговски портфейл на инвестиционния посредник;
- и) риск от концентрация – риск от несъчетаване на падежите между експозициите и кредитната им защита, както и риска, който възниква при прилагането на техники за редукция на кредитния риск и на големите индиректни кредитни експозиции.
- й) валутен риск-рискът от промените на валутния курс на лева спрямо чуждите валути;
- к) лихвен риск-риск от колебания в лихвените проценти, доколкото доколкото лихвоносните активи и лихвените пасиви падежират или търпят промени в лихвените равнища по различно време и в различна степен.

Според начина на измерване се оценяват очаквани и неочаквани рискове.

- /1/ Очакваните рискове подлежат на измерване и се включват в цената на съответните финансови инструменти.
- /2/ Неочакваните рискове са вероятности и са свързани с естествената вариация на пазарните инструменти /курсове, лихвени проценти и др./

II. Обхват и методи на консолидация

ИП “Д.И.С.Л. Секюритийс” АД се отчита на неконсолидирана основа.

III. Собствен капитал

Капиталът на инвестиционния посредник представлява размера на собствените средства, който е необходим за покриване на рискове, възникнали във връзка с дейността му. Той гарантира изпълнението на поетите ангажименти пред контрагентите на дружеството и е израз на ангажираността на акционерите в стопанските процеси.

Вътрешният капитал на инвестиционния посредник са финансовите ресурси /заделените резерви/ необходими за покриване на рисковете, свързани с цялостната дейност на инвестиционния посредник.

Собственият капитал на инвестиционния посредник трябва по всяко време да е минимум равен на капиталовите изисквания за позициите в портфейла и тези във връзка с цялостната дейност на посредника, изчислени съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, т.е. сумата на собствения капитал следва да е не по-малка от тази на вътрешния капитал.

Размерът на вътрешния капитал се изчислява ежедневно от главния счетоводител на инвестиционния посредник, на база нормативните разпоредби, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 575/2013 и отделните направления в дейността на инвестиционния посредник, за които се изисква заделяне на финансов ресурс.

Необходимата сума на вътрешния капитал зависи както от текущата дейност на инвестиционния посредник, така и от дейността му в предходни години, тъй като изчисляването на заделения финансов ресурс за операционен риск се базира на три завършени предходни финансови години.

Сумата на вътрешния капитал на инвестиционния посредник се формира от следните елементи:

1. сума, необходима за покриване на капиталовите изисквания за кредитен риск, кредитен риск на насрещната страна, риск от разсейване и сетълмент риск при свободни доставки;
2. сума, необходима за покриване на сетълмент риска;
3. сума, необходима за покриване на капиталовите изисквания за позиционен, валутен и стоков риск;
4. сума, необходима за покриване на капиталовите изисквания за операционен риск.

Изплатени капиталови средства	281 000
Неразпределена печалба от минали години	182 849
Приемлива печалба или загуба от текущата година	-
Натрупан друг всеобхватен доход	340
Резерви съгл. ЗПФИ	60 000
Базов собствен капитал от първи ред	524 189
Капитал от първи ред	524 189
<i>Собствени средства</i>	<i>524 189</i>

IV. Капиталови изисквания

При изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск инвестиционния посредник, прилага стандартизирания метод, съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013.

При изчисляване на капиталовите изисквания за позиционен риск, в частта за общ риск при търгувани дългови инструменти, инвестиционният посредник избира да прилага падежния метод, съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013.

При изчисляване на капиталовите изисквания за операционен риск, инвестиционният посредник избира да прилага метода на базисния индикатор в Регламент (ЕС) № 575/2013.

При спазване на членове 92, 93 и 94 от Регламент (ЕС) №575 / 2013, дружеството във всеки един момент трябва да отговарят на следните капиталови изисквания:

- съотношение на базовия собствен капитал от първи ред – 4.5%;
- съотношение на капитала от първи ред – 6%;
- съотношение на обща капиталова адекватност – 8%.

Съотношенията на капиталова адекватност се изчисляват както следва:

- съотношението на базовия собствен капитал от първи ред е базовият собствен капитал от първи ред, изразен като процент от общата рискова експозиция;
- съотношението на капитала от първи ред е капиталът от първи ред, изразен като процент от общата рискова експозиция;
- съотношението на обща капиталова адекватност е собственият капитал, изразен като процент от общата рискова експозиция

За целите на чл. 92 от Регламент (ЕС) №575 / 2013 Инвестиционния посредник взема по-голямата стойност между капиталовите изисквания и собствените средства, базирани върху режимни разходи, съгл. Чл. 95, 96 и 97 от Регламент (ЕС) №575 / 2013.

Съотношение на базовия собствен капитал от първи ред	60
Излишък(+)/Недостиг(-) на базовия собствен капитал от първи ред	484 848
Съотношение на капитала от първи ред	60
Излишък(+)/Недостиг(-) на капитала от първи ред	471 735
Съотношение на обща капиталова адекватност	60
Излишък(+)/Недостиг(-) на общия капитал	454 250

Съгласно тези разпоредби общата рискова експозиция на Дружеството бива формирана от режимните разходи за предходната година, които са в размер на 69 939 лева, като за целите на Регламент (ЕС) №575 / 2013 се взема сумата умножена по коефициент 12,5, тоест общата рискова експозиция е в размер на 874 238 лева.

Капиталови изисквания на ИП „Д. И. С. Л. Секюритийс“ АД:

Стандартизиран подход за определяне размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск		232 076
Общ размер на рисково претеглените експозиции за кредитен риск, кредитен риск от контрагента и риск от разсейване и свободни доставки	На рисковите експозиции в инвестиционния портфейл е дадено 100 % рисково тегло	232 076
Рискова експозиция за валутен риск		400
Обща рискова експозиция във връзка с позиционен, валутен и стоков риск	Съгл. Чл. 92 от Регламент (ЕС) №575 / 2013 рисковата експозиция се умножава с 12,5	4 997
Подход на базисния индикатор на операционния риск		45 286
Обща рискова експозиция във връзка с операционния риск	Съгл. Чл. 92 от Регламент (ЕС) №575 / 2013 рисковата експозиция се умножава с 12,5	566 072
Обща рискова експозиция	ИП по чл. 95, пар. 2 и чл. 98 от РКИ	803 145
Обща рискова експозиция на базата на режимните разходи		874 238

За целите на стандартизирания подход за определяне на капиталовия риск, Дружеството взема 100 % рисково тегло на експозициите си. Общата стойност на експозициите към 31.12.2016 г. е 232 076 лева. Съгл. Чл. 438 от Регламент (ЕС) № 575 / 2013, 8 % от размера на рисково претеглените експозиции е 18 566 лева.

Валутен риск - ИП изчислява капиталовото изискване за валутен риск, като общата нетна позиция в чуждестранна валута е умножена по 8 %.

Към 31.12.2016 г. валутната експозиция е в размер на 4 997 лева

V. Експозиция към кредитен риск от контрагента

Кредитният риск при инвестиционния посредник има два основни компонента:

1. Риск от неизпълнение на контрагента в маржин сделки /заемни сделки/ на капиталовия пазар – валутни операции, фючърси, суапове, опции, дялове и акции;
2. Продуктов риск, който се измерва с евентуалната загуба при неизпълнение на задълженията от ответната страна в сделката.

За изчисляване на рисково-претеглените активи за кредитен риск, инвестиционният посредник използва стандартизационния подход, регламентиран в Регламент (ЕС) № 575/2013.

Кредитният риск от контрагента е рискът контрагентът по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателния сетълмент на паричните потоци на сделката.

Кредитният риск от контрагента възниква от експозиции, свързани с :

1. Сделки с деривативни инструменти;
2. Репо-сделки;
3. Сделки по предоставяне и получаване в заем на ценни книжа;
4. Маржин заемни сделки;
5. Транзакции с удължен сетълмент.

Експозициите към кредитен риск от контрагента участват при претеглянето на експозициите към кредитен риск.

Процедурата по одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на кредитни сделки се приема от органите за управление на инвестиционните посредници, а звената, които осъществяват кредитните сделки трябва задължително да се съобразяват с тях.

Заемни сделки се разглеждат, оценяват, одобряват и сключват в централата на инвестиционния посредник.

Заемни сделки, които биха довели до формиране на открити позиции са:

1. Покупко-продажби на чуждестранна валута срещу левове на форуърд;
2. Покупко-продажби на чуждестранна валута срещу левове на спот вальор;
3. Покупко-продажби на валута срещу друг вид валута на спот вальор;
4. Покупко-продажба на валута срещу друг вид валута на форуърд;
5. Суап операции;
6. Покупко-продажби на опции;
7. Покупко-продажба на фючърси;
8. Сделки с ценни книжа.

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД измерва кредитния риск по стандартизирания подход спрямо капиталовите изисквания. Рисковото тегло на рисковите експозиции е според Регламент 575 / 2013 г.

Тук се включват позициите в актива на Баланса на Дружеството към 31.12.2016 г., отнасящи се до :

Нетекущи финансови активи	1 534
Дълготрайни материални активи	149 907
Блокирани парични средства по РС	50 000
Текущи нефинансови активи (вземания от клиенти, разчети)	30 135
Разходи за бъдещи периоди	499

VI. Капиталови буфери

Съгласно чл. 77 от Наредба 50 разпоредбите за капиталови буфери се прилагат само за инвестиционни посредници, които са лицензирани да предоставят инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6 ЗПФИ.

“Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не е лицензиран за съответните услуги.

VII. Показатели от глобално системно значение

“Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не е определен като глобална системно значима институция съгласно чл. 131 от Директива 2013/36/ЕС.

VIII. Корекции за кредитен риск

Дефиниции за просрочие и обезценка по счетоводната политика, и описание на възприетите подходи и методи за определяне на корекции в стойността на провизиите

Размерът на експозициите представени в този документ е изчислен съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и представя балансовата стойност, изчислена на база приложимите счетоводни стандарти.

При изчисляване размера на обезценката Дружеството дефинира най-малката разграничима група активи, за която могат да бъдат определени самостоятелни парични потоци (единица, генерираща парични потоци). В резултат на това някои от активите подлежат на тест за обезценка на индивидуална база, а други – на база на единица, генерираща парични потоци.

Всички активи и единици, генериращи парични потоци, се тестват за обезценка поне веднъж годишно. Всички други отделни активи или единици, генериращи парични потоци, се тестват за обезценка, когато събития или промяна в обстоятелствата индикират, че тяхната балансова стойност не може да бъде възстановена.

За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност на даден актив или единица, генерираща парични потоци, превишава възстановимата им стойност, която е по-високата от справедливата стойност, намалена с разходите по продажба на даден актив, и неговата стойност в употреба. За да определи стойността в употреба, ръководството на Дружеството изчислява очакваните бъдещи парични потоци за всяка единица, генерираща парични потоци, и определя подходящия дисконтов фактор с цел калкулиране на настоящата стойност на тези парични потоци. Данните, използвани при тестването за обезценка, се базират на последния одобрен бюджет на Дружеството, коригиран при необходимост с цел елиминиране на ефекта от бъдещи реорганизации и значителни подобрения на активи. Дисконтовите фактори се определят за всяка отделна единица, генерираща парични потоци, и отразяват съответния им рисков профил, оценен от ръководството на Дружеството.

Загубите от обезценка на единица, генерираща парични потоци, се посочват в намаление на балансовата сума на активите от тази единица. За всички активи на Дружеството ръководството преценява последващо дали съществуват индикации за това, че загубата от обезценка, призната в предходни години, може вече да не съществува или да е намалена. Обезценка, призната в предходен период, се възстановява, ако възстановимата стойност на единицата, генерираща парични потоци, надвишава нейната балансова стойност.

За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност на даден актив или единица, генерираща парични потоци, превишава възстановимата им стойност. За да определи възстановимата стойност, ръководството на Дружеството изчислява очакваните бъдещи парични потоци за всяка единица, генерираща парични потоци, и определя подходящия дисконтов фактор с цел калкулиране на настоящата стойност на тези парични потоци. При изчисляване на очакваните бъдещи парични потоци ръководството прави предположения относно бъдещите брутни печалби. Тези предположения са свързани с бъдещи събития и обстоятелства. Действителните резултати могат да се различават и да наложат значителни корекции в активите на Дружеството през следващата отчетна година.

В повечето случаи при определянето на приложимия дисконтов фактор се правят съответните корекции, които да отразяват във връзка с пазарния риск и рисковите фактори, които са специфични за отделните активи.

За 2016 г. ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ няма финансови активи за обезценка.

IX. Обременени с тежести активи

За 2016 г. ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ няма обременени с тежести активи.

X. Използване на АВКО

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД използва оценките на рейтинговите агенции Standard & Poor's, Moody's Investor Services, Fitch Ratings и „БАКБ-Агенция за кредитен рейтинг“ АД. Ако са налице кредитни оценки, присъдени от две признати АВКО и те изискват различни рискови тегла, банката прилага по-консервативното от тях.

Процесът на използването на външните оценки се подчинява строго на изискванията на Регламент (ЕС) 575 / 2013, чл. 136 - чл. 141.

За 2016 г. ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ няма активи, за чията оценка да се налага ползване на АВКО.

XI. Експозиция към пазарен риск

Пазарният риск включва в себе си лихвен риск, валутен риск и специфичен пазарен риск, влияе се от риска на насрещната страна и може да породи ликвиден риск, затова ефективното управление на всички тези рискове води и до минимизиране на пазарния риск. Основната цел в управлението на пазарния риск е поддържането на поеманите от инвестиционния посредник рискове на ниво, което е в съответствие със стратегическите му цели, а именно: постигане на стабилен ръст на доходите от инвестиции при осигуряването на максимална сигурност на активите и минимизиране на възможните загуби. Управлението на пазарния риск се осъществява също така с цел:

- идентифициране, измерване и определяне на приемливо ниво за пазарния риск;
- постоянно наблюдение на пазарния риск;
- предприемане на мерки за поддържане на поемания от инвестиционния посредник пазарен риск на ниво, което не застрашава финансовата му стабилност и интересите на неговите клиенти;
- предотвратяване въвличането на инвестиционния посредник и участие на негови служители в осъществяването на незаконна дейност, в т.ч. легализация на доходи, получени по престъпен начин и финансиране на тероризма;
- изключване използването на вътрешна информация и понасяне на съответната отговорност при нарушаване на тези ограничения;
- изключване на конфликти на интереси.

1. Причини за възникването на пазарния риск могат да бъдат:

(а) вътрешни причини:

- преднамерени манипулации при придобиването или продажбата на финансови инструменти;
- грешни действия при придобиването или продажбата на финансови инструменти, в т.ч. при определяне на матуритетите и обемите;
- необмислена, неконтролирана търговия на финансови инструменти от страна на служител на инвестиционния посредник, който не се съобразява с тези правила и предприема рискове в разрез със заложените от ръководството лимити.

(б) външни причини:

- промяна в пазарните стойности на финансовите инструменти от търговския портфейл на инвестиционния посредник – неблагоприятна промяна в пазарните цени на финансови инструменти, в т.ч. производни финансови инструменти под влияние на фактори, свързани със състоянието на емитента и с общите колебания в пазарните цени на финансовите инструменти;
- промяна в курсовете на чуждестранни валути;
- промяна в пазарната цена на ценни метали;
- разлики в матуритетите на активи, пасиви и задбалансови ангажименти свързани с инструменти с фиксиран лихвен процент;
- разлики в матуритетите на активи, пасиви и задбалансови ангажименти свързани с инструменти с плаващ лихвен процент;
- изменения в кривата на доходността по късите и дългите позиции на един и същи финансов инструмент (на един и същи емитент), създаващи риск от загуба в резултат превишение на

потенциалните разходи над приходите при затваряне на позициите (риск от промяна в кривата на доходността);

• базисен риск:

- за финансовите инструменти с фиксиран лихвен процент при условие, че съвпадат матуритетите им и схемата, по която падежират – несъвпадение в степента на изменение на лихвените проценти по привлечените и предоставените от инвестиционния посредник ресурси;
- за финансовите инструменти с плаващ лихвен процент при условие, че съвпадат периодите, когато се променят прилаганите лихвени проценти – различна степен на изменение в лихвения процент.

2. Мониторинг на пазарния риск

Основна задача на системата за мониторинг на пазарния риск е постигането на достатъчно бърза реакция от отделите в инвестиционния посредник на вътрешни и външни изменения и колебания на финансовите пазари с цел минимизиране загубите на тези пазари и максимизиране доходността от операции с финансови инструменти при запазване на установеното ниво на риска.

По отношение на ценовия риск звената в инвестиционния посредник, които участват в сделки с финансови инструменти осъществяват:

- използване на деривативни инструменти за хеджиране на риска, в т.ч. опции, суапи, форуърдни и фючърсни контракти;
- лимитиране на позиции по използваните финансови инструменти;
- спазване на установените дневни лимити за позиции, откривани по всеки финансов инструмент;
- подготовка на аналитични отчети, съдържащи: описание на конюнктурата на финансовите пазари, техните ценови и обемни характеристики, волатилността на показателите в предходни периоди, ликвидност, тенденции и фактори (фундаментални и временни);
- прогнози за запазване или промяна в пазарни тенденции и трендове и препоръки за по нататъшната политика на инвестиционния посредник. Служителите, които се занимават с анализ на тенденциите на капиталовия пазар извършват не по-рядко от веднъж седмично анализ на развитието в краткосрочен и средносрочен план на всички значителни позиции, включени в търговския портфейл на инвестиционния посредник.

За целите на минимизирането на пазарния риск инвестиционния посредник използва следните основни процедури и методи:

1. аналитични методи за разглеждане на рисковете, които позволяват достоверното измерване на риска, оценка на основните фактори, присъщи на пазарния риск и надеждното прогнозиране на пазарната ситуация;
2. финансовите операции, които пораждаат риск, подлежат на задължителна процедура по тяхното лимитиране. На всяко ниво за вземане на решения се приемат качествени (набор от прилагани инструменти за извършване на операции и сделки) и количествени ограничения/лимити за дейността;
3. ясно очертани граници в отговорностите и отчетността на всеки отдел в инвестиционният посредник;
4. потвържденията на решенията за сключване на сделки на значителна стойност с висок пазарен риск от съвета на директорите на инвестиционния посредник по предложение на отделите в ИП;

Към 2016 г. ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД поддържа капиталови изисквания само за валутен риск по стандартизиран подход, като кредитния риск на валутните експозиции е определен на базата на чл. 351 от Регламент 575 / 2013. Към момента за посредника не съществува лихвен риск.

XII. Операционен риск

Съгласно чл. 4, пар. 1, т. 51 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г операционният риск е определен като риск от загуба, произтичащ от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, лица и системи, или поради външни събития, като включва в себе си правния риск.

ИП използвава подходът на базисния индикатор при изчисление на капиталовите изисквания за операционен риск съгласно чл. 315 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. Съгласно него капиталовото изискване за операционен риск е равно на 15% от средната стойност за три години от елементите на отчета за приходи и разходи съгласно чл. 316 от Регламент (ЕС) 575/2013г.

За 2016 г. той е както следва :

Година 3	Година 2	Предходна година	Общ размер на капиталовите изисквания
312 142	335 330	258 242	45 286

1. Дефиниране обхвата на операционния риск в ИП:

- Риск от грешки при сключване на сделки с финансови инструменти (или тяхното документиране или осчетоводяване) или риск от сключване на сделки за сметка на инвестиционния посредник или при условията на доверително управление, които не вземат под внимание правилата за управление на риска, както и общоприетите пазарни методи за диверсификация на портфейла от финансови инструменти, за анализ на позициите, и други, и потенциално могат да доведат до големи загуби за посредника;
- Правен риск означава риск от налагане на имуществени санкции, принудителни административни мерки или от предявяване и реализиране на гражданскоправни претенции по отношение на инвестиционния посредник, свързани с неизпълнение на негови задължения съгласно действащ нормативен акт или договор;
- Риск от повреждане/срив на операционната система (софтуера) или хардуера, използван за предоставяне на услугите от инвестиционния посредник. Риск от срив на комуникациите с пазара на финансови инструменти, на които оперира посредника.

Основните видове събития/поведение – носители на операционния риск са, както следва:

- Измами от лица, работещи в структурата на посредника;
- Измами от лица, работещи извън структурата на посредника;
- Поведение на служителите/наетите по граждански договори лица и спазване на инструкциите за безопасност/контрол на риска;
- Поведение на клиентите, характеристики на предлаганите продукти и установени модели на поведение;
- Повреда на материални активи;
- Системни сривове;
- Изпълнение на сделките, доставки и управление на процесите;

2. Мерки за ограничаване на всички видове операционен риск: събиране и обработка на информация за събития – индикатор за нивото на съществуващия риск и последващ анализ на информацията с цел превенция на риска.

Независимо от вида операционен риск, който се цели да бъде ограничен или от взетите за ограничаването му мерки, служителите на инвестиционния посредник се ръководят неизменно от принципа на събиране и обработка на възможно най-голямо количество исторически данни за дейността на инвестиционния посредник, които дават представа за честотата и характера на загубите, реализирани от инвестиционния посредник, независимо колко незначителни са тези загуби. Събирането и обработката на такъв информационен масив обхваща дейността на посредника от началото на неговото регистриране до датата на приемането на тези правила и цели категоризирането на загубите (включително потенциалните такива, които е можело да настъпят в резултат на грешки и несъответствия) в четири подгрупи, както следва:

- събития, настъпващи с голяма честота и носещи риск от (потенциални) големи загуби за посредника – подгрупа I;
- събития, настъпващи рядко и носещи малък риск от загуба – подгрупа II;
- събития, настъпващи с голяма честота и носещи малък риск от загуба – подгрупа III;
- събития, настъпващи рядко и носещи риск от (потенциални) големи загуби за посредника – подгрупа IV.

В процеса на дефиниране и извършване на сравнителен анализ на събитията в подгрупи III и IV служителите на посредника може да използват събитията, носещи риск от дребни загуби за посредника като сигнал за рядко настъпващите, но значителни по своите последици събития от подгрупа IV. Регистрирането на събития от подгрупа III ще бъде ясен знак за мерките, които трябва да се вземат за тяхното ограничаване и елиминиране с цел да бъдат избегнати по-сериозните събития от подгрупа IV. Така например, в случаите, когато при изпълнението на дребна сделка възникне проблем, този проблем трябва да бъде отстранен, преди да се прояви и при сделка на по-голяма стойност. Тази система от мерки за наблюдение и ранно предотвратяване на операционния риск включва следните стъпки:

- Идентификация на събитие – потенциален носител на операционен риск (риск от загуба); Служителите работят по идентификацията на събитията – потенциални носители на операционен риск с помощта на началниците на всички останали отдели в инвестиционния посредник
- Докладване за събитието; Докладването на събитието трябва да бъде организирано така, че да бъде извършвано от служителите с минимум време и усилия.
- Приоритизиране и класификация на информацията; Включва отсяване на онези събития, които действително имат значение за контрол и анализ на оперативния риск, както и поддръждане на събитията по значимост (кои трябва да бъдат обработени първи в зависимост от тяхната значимост за цялостната дейност на посредника). При приоритизирането се вземат предвид следните характеристики на събитията – предмет на анализа:
 1. „Сценарии на най-лошото стечение на обстоятелствата” – прави се реалистична преценка на максималните вреди, които може да нанесе дадено събитие;
 2. „Повтарящи се събития” – отдава се голямо значение на събития, които исторически се проявяват многократно при осъществяване дейността на посредника;
 3. „Обхват на събитието” – отдава се голямо значение на събития, които потенциално могат да създадат проблеми с много аспекти или на различни нива за разлика от събития, имащи единствено локален ефект. След преценка релевантните събития се класифицират в една от подгрупите, посочени по-горе;
- Обработка на информацията и съобщаване на резултатите на съответния ресорен началник на отдел или пряко на съвета на директорите;
- Анализирание причините за възникването на проблема; Ако е необходимо, предвижда се провеждане на среща с всички специалисти, работещи за посредника и имащи отношение към събитието (серия от сходни събития) и причините за неговото възникване. Решенията на проблема трябва изчерпателно и правилно да бъдат адресирани към предизвикалите го причини, и то към всяка една от тях. Решенията на проблема трябва да бъдат предварително и внимателно проверени, така че по възможност да не съдържат в себе си нови проблеми и

рискове от потенциални загуби. Ако е необходимо се провежда имитация на протичане на процеса, който се изследва за потенциални проблеми, като се прилага новото решение. В имитацията взимат участие всички служители, които обикновено участват в процеса, след което се анализират техните наблюдения за ефекта от новото решение. Ако е възможно, посочва се един от участниците в процеса, при който проблемът е възникнал, като отговорник по внедряване на новото решение.

- Идентифициране на решения на проблема (в сътрудничество с изпълнителите на съответната операция, при която проблемът е бил регистриран). Определя се период на наблюдение на съответния процес от служителите на ИП, след изтичането на който се осъществява контролна проверка;
- Довеждане на готовите решения до знанието на всички участници в проблемния процес (или аналогични процеси в структурата на инвестиционния посредник);
- Извършване след време на контролна проверка. Поддържане на интерактивен план на всички процедури по ограничаване на операционния риск (с отбелязване на конкретния стадий, на който се намира процедура, в зависимост от горните стъпки), както и на периодите на наблюдение до извършване на контролната проверка за всяко отделно събитие, определени от служителите.
- Дава се обратна връзка на служителя, идентифицирал проблема, тъй като това може да окаже силно мотивиращо влияние за докладване на подобни събития и за в бъдеще.

3. Мерки за ограничаване на операционния риск, свързан със софтуера за обработка на информация и комуникациите с клиенти и пазара на финансови инструменти

Мерки за улесняване на обработката и анализа на данни

За осъществяване на дейността си инвестиционният посредник ползва само висококачествен специализиран софтуер, който позволява обработка и анализ на постъпващата информация по множество и най-различни показатели, като способства за ранното диагностициране на операционния риск и минимизира вероятността от грешки на персонала, сключващ и изпълняващ сделки с финансови инструменти. С цел безпроблемното идентифициране на служител, въвел една или друга операция в програмата за обработка на данни от сделките с финансови инструменти на посредника, всеки от служителите има своя индивидуална парола, с която получава достъп до системата. С оглед минимизиране на риска от прекъсване на комуникацията между клиенти и инвестиционния посредник или между последния и пазара на финансови инструменти, посредникът ползва услугите на минимум два доставчика на интернет услуги, като при необходимост единият доставчик може да бъде бек-ъп на връзката, осигурявана през другия доставчик. Клиентите на инвестиционния посредник са информирани по подходящ начин за възможността от срив в комуникациите по независещи от посредника причини и за мерките, предприети за предотвратяването на този срив. С цел минимизиране на потенциалните вредни последици от подобен срив инвестиционният посредник и неговите клиенти постигат съгласие за ограничаване на отговорността на посредника в случаите на комуникационен срив по причини извън неговия контрол.

Мерки за контрол върху загубата на данни или ползването им от неоправомощени лица

Ежедневно се прави архив на генерираната в системата на инвестиционния посредник информация, който се съхранява на сървър. Самият компютър (сървър), на който се съхранява информацията в инвестиционния посредник разполага с два огледални диска, които минимизират риска от срив на компютърната система и загуба на информация. Сървърът прави през 3 часа back-up на всяка промяна в информацията на единия хард диск. Архивът на хартиен носител се съхранява по начин, че до него имат достъп само оправомощени служители на инвестиционния посредник и наети от него лица, като се вземат всички мерки (включително физически прегради) за предпазването му от достъп на неоправомощени лица. Външни за инвестиционния посредник лица нямат достъп до принтерите, на които се отпечатва информация от значение за клиентите, която има конфиденциален характер.

Мерки за ограничаване на правния риск

Най-малко веднъж годишно служителите обслужващи инвестиционния посредник извършват проверка на документооборота на инвестиционния посредник, с цел проверка на следните показатели: съответствие на договорите с клиенти и приложените документи с вътрешните актове на инвестиционния посредник и действащото законодателство; наличие на цялата необходима и изискуема съгласно вътрешните документи и нормативните актове информация и документи, предоставяни от клиенти във връзка със сключването и изпълнението на договори и сделки с инвестиционния посредник; съответствие на поведението на служителите на инвестиционния посредник при тяхната работа с клиенти с действащите и приложими нормативни актове; съответствие на съдържанието на препоръките за сделки с финансови инструменти, изготвяни от служители на инвестиционния посредник с действащото законодателство, и други.

Мерки, предприети за ограничаване на операционния риск в мрежата от офиси и/или клонове на ИП

Електронните данни се обменят между офисите и централата по интернет. След окомплектоване на документите те се изпращат по пощата, придружени с протокол-опис. Към всеки от офисите ще бъдат разкрити банкови сметки в лева. Парите за разплащания с клиенти се изпращат от централата по банков път след предварителна заявка от офиса в случаите, когато клиентът изрично е пожелал плащанията към него да са в брой и правилникът на „Централен депозитар” АД допуска това да се случи. Предпочита се разплащането с клиенти да става директно по тяхна сметка след нареждане на техния превод от централата. Ежедневно се изготвят справки от счетоводния отдел за потвърдения паричен сетълмент и за дължимите от клиенти такси и комисиони и по този начин се засичат паричните потоци. Мерките, описани по-долу, се прилагат селективно предвид историческите данни за работа на съответния клон или офис. Същите се прилагат винаги при новооткрити офиси или клонове и през първите 6 месеца от дейността им. След изтичане на посочения период и извършване на контролна проверка служителите препоръчват на съвета на директорите кои от мерките да отпаднат и кои – да бъдат запазени, както и за какъв период.

Мерки спрямо нови офиси/клонове (офиси/клонове под наблюдение)

Отговорните служители в новооткрития (поставен под наблюдение) офис могат да теглят суми до 5 000.00 лева на ден само при предварително подадени заявки в централата за теглене на суми от портфейли на клиенти или по сетълменти във финансови инструменти. При необходимост от надвишаване на тези суми, отговорния служител в офиса/клона съгласува тегленето с отговорен служител в Централата, а той по преценка с ресорен член на съвета на директорите. Внесените през деня на каса пари от клиенти се внасят по банковите сметки най-късно до 15:45 часа. За всяка вноска над 5 000.00 лева се уведомява юридическото лице, извършващо счетоводно отчитане на инвестиционния посредник. Поставя се ограничение за приемане на пари в брой от клиенти до 5 000.00 лева. Изискването по предходното изречение се прилага при първоначално и последващо внасяне на парични средства от клиент. Всяка сума над определеното ограничение клиентът на клона задължително внася по клиентската банкова сметка на ИП в централата. При сделки с финансови инструменти, на каса могат да се извършват плащания към клиенти, които не превишават 5 000.00 лева за деня на плащането. При изплащане на суми над 5 000 (пет хиляди) лева, сумите задължително се превеждат по банкова сметка на клиента. За целта още при самата регистрация на клиента се попълва и информация за негова банкова сметка за получаване на суми.

Действие при непредвидени обстоятелства и за ограничаване на загубите при настъпване на кризисни обстоятелства

Служителите на ИП изготвят „сценарии при възможно най-лошо стечение на обстоятелствата” за всяка от категориите обстоятелства, които водят до реализиране на операционния риск (виж точка I.1. по-горе), включително за обстоятелства, имащи катастрофичен характер или терористични действия.

Мерки за справяне с кризисни обстоятелства и продължаване на дейността:

- Поддържа се актуален списък на леснодостъпно място (за предпочитане – на няколко места), както на хартиен, така и на магнитен носител на всички служители/лица, работещи по договор за инвестиционния посредник, съдържащ следните данни: три имена на служителя/лицето, при възможност - посочване на лице за контакт (телефон, адрес и/или електронен адрес), различно от служителя (в случай на необходимост), E-mail на служителя, различен от корпоративния и телефон, различен от мобилния. Списъкът с данни за контакти е базиран и в Интернет (защитен с парола);
- Цялата информация за контакти с клиентите и партньорите на ИП се въвежда от служителя, който пръв е получил тази информация в специален списък, достъпен и ползван от всички, работещи за инвестиционния посредник до края на работния ден, в който тази информация е получена;
- ИП има изготвен план за евакуация, включващ както централата, така и всички клонове (офиси) на инвестиционния посредник. Служителите са предварително запознати с плана и с лицето – отговорник за справяне в ситуация на криза, както и негов заместник. След провеждането на плана за евакуация е възприет ясен и лесен начин за проверка на сградата (че всички намиращи се в нея към момента на обявяване на евакуацията са я напуснали);
- Допустимо е използването само на предварително одобрени преносими устройства за съхраняване на информация на деск-топ компютрите;
- Всички външни места за достъп на вътрешната мрежа, мейл- сървър и всички компютри са снабдени с анти-вирусна програма, която се актуализира автоматично;
- В мрежата могат да се включват само лап-топ компютри, за които това е изрично разрешено от лицето, осигуряващо IT поддръжка;
- Инвестиционният посредник съхранява резервно копие от цялата си документация в електронен формат на отделен сървър в отделни помещения, осигуряващи достатъчна степен на защита от природни бедствия, аварии, кражби, повреди или други извънредни обстоятелства. Инвестиционният посредник в края на всеки работен ден актуализира резервното електронно копие на документацията, като добавя данните за текущия ден.

XIII. Експозиции в капиталови инструменти, които не са включени в търговския портфейл

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не формира търговски портфейл

XIV. Експозиция към лихвен риск по позиции, които не са включени в търговския портфейл

Лихвеният риск е свързан с несигурността от възвращаемостта на дадена инвестиция, свързана с промени в пазарните нива на лихвените проценти (например с възможността дългов инструмент с фиксирана лихва да намали стойността си като резултат от покачването на лихвените нива). Промяната в лихвените нива в България, в Еврозоната, в САЩ и в световен

план вобщо е изключително важен показател, който трябва отблизо да се следи от служителите на ИП, за да се реагира незабавно (чрез реструктуриране на търговския портфейл на инвестиционния посредник или използване на хеджиращи техники) при необходимост.

Начините за ограничаване и контрол на лихвения риск включват:

- преобладаващ размер на инвестициите във финансови инструменти с плаващ лихвен процент за сметка на тези с фиксиран;
- акцент върху инвестирането в краткосрочни и средносрочни дългови ценни книжа за сметка на дългосрочните; закупуване на деривативни инструменти, структуриране за ограничаване на лихвения риск (суапови договори) с цел хеджиране на лихвения риск (отделът за анализ и управление на риска следи за съотношението между книгата, риска по които се хеджира и хеджиращия актив с цел избраната хеджираща стратегия да не може да премине в спекулативна такава);
- анализа на съотношението между сроковете за промяна на лихвените проценти и разпределението на лихвочувствителните активи, пасиви, задбалансови експозиции във временни интервали в зависимост от срока на падежа (за инструментите с фиксиран доход) или срока за промяна на лихвените проценти (за инструментите с променлив доход) с оглед на избягване на несъответствия, които биха могли да доведат до загуби. Анализът за влиянието на динамиката на лихвените проценти върху нетния лихвен доход се базира на очакванията относно промените на лихвените проценти в бъдеще.

XV. Експозиция по секюритизиращи позиции

Инвестиционният посредник трябва да наблюдава и оценява риска, възникващ от секюритизационни сделки, при които е инициатор или спонсор, за да се осигури, че икономическата същност на сделката е напълно отразена при оценката на риска и при вземането на управленски решения.

При традиционната секюритизация инвестиционният посредник – инициатор – може да изключи секюритизираните експозиции от изчислението на рисковото претегления размер на експозициите и размера на очакваната загуба, ако са изпълнени условията на чл. 243, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г.

При синтетична секюритизация инвестиционният посредник – инициатор – изчислява рисковопретегления размер на експозициите, и когато е приложимо, размера на очакваните загуби за секюритизираните позиции, съгласно разпоредбите на чл. 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г.

Рисковото претегления размер на секюритизиращите позиции участва при изчисляването на рисковото претегления размер на експозициите за кредитен риск.

Рисковите тегла, приложими спрямо стойността на секюритизиращите позиции, се определят съгласно тяхната степен на кредитно качество.

Ако инвестиционен посредник има експозиции в различни секюритизиращи траншове, той третира всеки транш като отделна секюритизираща позиция.

Секюритизиращите позиции включват експозиции от секюритизация, произтичаща от деривативни инструменти върху лихвени проценти или валутни деривативни инструменти.

В процеса по установяване, управление и наблюдение на риска свързан със секюритизация, ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД следва стриктно процедурите и механизмите описани Регламент (ЕС) № 575/2013 г.

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД не прилага секюритизация към 31.12.2016 г.

XVI. Политика за възнагражденията

ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД има приета политика по възнагражденията. В политиката по възнагражденията не е заложен принцип на формиране на възнагражденията с променлива величина. Този подход не излага ИП на допълнителни рискове, свързани с увеличаване на рисковия апетит вследствие от стимулирани възнаграждения.

От гледна точка на естеството, обхвата и комплексността на дейността, както и вътрешната организация, ИП „Д.И.С.Л. Секюритийс“ АД счита, че не се налага създаването на комитет по възнагражденията, както и комитет за подбор на кандидати.

Управителният орган отговаря за изготвянето на решения относно възнагражденията, включително такива, които оказват влияние върху риска и управлението на риска на инвестиционния посредник.

При вземането на решения по ал. 1 управителният орган отчита дългосрочните интереси на акционерите, инвеститорите и други заинтересовани страни в инвестиционния посредник.

Съветът на директорите одобрява и провежда периодичен преглед на Политиката за възнагражденията на три месеца, а също така осъществява надзор върху нейното прилагане.

Състав и обхват на политиката за възнаграждения:

- Договаряне на работната заплата по индивидуален трудов договор.
- Структура и организация на работната заплата в дружеството. Изчисляване на полагащите се трудови възнаграждения.
- Брутна и основна работна заплата в дружеството
- Допълнителни трудови възнаграждения
- Изчисляване на полагащите се трудови възнаграждения на работниците и служителите в дружеството.
- Определяне и разпределяне на средствата за работна заплата в дружеството.

Счетоводни данни за възнагражденията в ИП за 2016 г.

Разход за възнаграждения на висшето ръководство за 2016 г. – 91 282,91 лева.

Изплатени възнаграждения на висшето ръководство за 2016 г. – 66 642,24 лева.

Към 31.12.2016 г. са неизплатени възнагражденията за м. Декември 2016 г., в размер на 6 073,70 лева, които са изплатени в Януари 2017 г.

Възнагражденията за финансовата година на висшето ръководство са постоянна величина и се отнасят за 4 броя лица.

Разходи за възнаграждения на служители, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институцията за 2016 г. – 71 521,98 лева

Изплатени възнаграждения на служители, чиито дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институцията за 2016 г. – 51 405,25 лева

Към 31.12.2016 г. са неизплатени възнагражденията за м. Декември 2016 г., в размер на 4 671,23 лева, които са изплатени в Януари 2017 г.

Възнагражденията за финансовата година на служителите, чиито дейност оказват съществено влияние върху рисковия профил на институцията са постоянна величина и се отнасят за 5 бр.

Лица

През годината няма изплатени променливи елементи на възнаграждения, разделени на парични средства акции, свързани с акции инструменти и други.

Към 31.12.2016 г. са неизплатени възнагражденията за м. Декември 2016 г., в размер на 10 744,93 лева, които са изплатени в Януари 2017 г.

Към 31.12.2016 г. има начислени провизии за неизпозван платен годишен отпуск за 2 дни, в размер на 220,80 лева, който е използван през Януари 2017 г.

През годината няма изплатени променливи елементи на възнаграждения, разделени на парични средства акции, свързани с акции инструменти и други.

През годината няма изплатени възнаграждения при наемане на работа и обезщетения при освобождаване от работа.

XVII. Ливъридж

Съгласно чл. 4, пар. 1, т. 94 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г ливъридж е относителния размер на активите, задбалансовите задължения и условните задължения за плащане или предоставяне на обезпечение, включително задълженията, произтичащи от получено финансиране, поети ангажименти, деривати или репо споразумения, но без задълженията, които могат да се изискат само при ликвидация – спрямо собствения капитал на инвестиционния посредник. Инвестиционни посредник изчислява отношението на ливъридж съгласно методологията по параграфи 2-11 от чл. 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. Инвестиционния посредник, съгласно чл. 430 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г, предоставя на компетентите органи цялата необходима информация за отношението на ливъридж и компонентите му съобразно чл. 430 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г.

Към настоящия момент ИП “Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не изчислява съотношение на ливъридж.

XVIII. Използване на вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск

ИП “Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не използва вътрешнорейтингов подход за кредитен риск. ИП използва стандартизиран подход за кредитен риск.

XIX. Използване на техники за редуциране на кредитния риск

Процедурата по одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на кредитни сделки се приема от органите за управление на инвестиционните посредници, а звената, които осъществяват кредитните сделки трябва задължително да се съобразяват с тях.

Заемни сделки се разглеждат, оценяват, одобряват и сключват в централата на инвестиционния посредник.

Заемни сделки, които биха довели до формиране на открити позиции са:

1. Покупко-продажби на чуждестранна валута срещу левове на форуърд;
2. Покупко-продажби на чуждестранна валута срещу левове на спот вальор;
3. Покупко-продажби на валута срещу друг вид валута на спот вальор;
4. Покупко-продажба на валута срещу друг вид валута на форуърд;
5. Суап операции;
6. Покупко-продажби на опции;
7. Покупко-продажба на фючърси;
8. Сделки с ценни книжа.

Сделките се сключват от дилърите при инвестиционния посредник. Документите, удостоверяващи сключването на сделките са:

1. Тикет – съставен от дилъра на специална бланка или разпечатан от система за търговия на чуждестранен брокер (REUTERS DEALING SYSTEM), съдържащ:
 - а) тип на сделката;
 - б) характер на сделката – покупка или продажба;
 - в) валута;
 - г) главница и лихви;
 - д) номинал на договора;
 - е) размер на премията /по сделки с деривативи/;
 - ж) вальор /падеж/ на сделката;
 - з) курс на сделката;
 - и) бенефициент и кореспондент по сделката;
 - к) подпис на дилъра, сключил сделката;
 - л) дата на сключване на сделката.
2. Изпратено потвърждение по S.W.I.F.T. /или телекс, или писмо/ от инвестиционния посредник;
3. Получено потвърждение по способа посочен в предходната точка от контрагента по сделката.

Главният дилър, съответно ръководителят на звено „Капиталови пазари, търговия с финансови инструменти и бек-офис“, преди да одобри сделката чрез подписа си проверява спазването на лимита от съответния дилър.

Звено „Бек-офис“ контролира своевременното изпращане и получаване на потвържденията и нарежданията за плащания по сделките.

Служителите в бек-офиса предават копие от дилърския тикет по сделките на датата на сключване на сделката в счетоводството за извършване на необходимите счетоводни записвания.

Служителите, отговарящи за валутната наличност, следят движенията по кореспондентските сметки по валути.

След извършване на необходимите счетоводни записвания, документацията за счетоводните операции се предава на служителите от бек-офиса, където се съхраняват към досието на сделката.

На вальора на сделката юридическото лице, извършващо счетоводно обслужване на ИП съгласно договор получава от служителите в бек-офиса оригиналния дилърски тикет, за вземане на последните счетоводни записвания.

Ежедневно ръководителя на бек-офиса изготвя справка за сключените сделки, която представя на главния дилър или на ръководителя на звеното „Капиталови пазари, търговия с финансови инструменти и бек-офис“.

Ръководителят на отдел „Капиталови пазари, търговия с финансови инструменти и бек-офис“ при инвестиционния посредник е длъжен стриктно да спазва политиката на посредника, одобрена от Съвета на директорите, а именно, консервативна, умерено-консервативна, умерено-рискова или рискова.

XX. Използване на усъвършенствани подходи за измерване на операционния риск

ИП “Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не прилага усъвършенствани подходи за измерване на операционния риск към 31.12.2016 г.

XXI. Използване на вътрешни модели за пазарен риск

ИП “Д.И.С.Л. Секюритийс” АД не прилага вътрешни модели за пазарен риск към 31.12.2016 г.

Настоящият доклад е приет с решение от 31.03.2017 г. на Съвета на директорите на ИП “Д.И.С.Л. СЕКЮРИТИЙС” АД.

Иван Вълчев,
Председател на СД: _____

Любомир Стефанов,
Изпълнителен директор: _____